

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาว่า การควบคุมการเลี้ยงสุนัขมีมาตรการทางกฎหมายอย่างไรและเพียงใด อีกทั้งแนวทางการปรับปรุงกฎหมายควบคุมการเลี้ยงสุนัขควรเป็นอย่างไร โดยผู้ศึกษาได้ทำการประมวลข้อมูลและวิเคราะห์เทียบเคียงกฎหมายประเทศไทยได้แก่ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสุนัขหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2550 กับกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องในการควบคุมการเลี้ยงสุนัขของ ประเทศสหราชอาณาจักร ได้แก่พระราชบัญญัติสุนัขเฝ้าอาคารหรือที่พัก ค.ศ. 1975 พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ค.ศ. 1990 พระราชบัญญัติสุนัขอันตราย ค.ศ. 1991 พระราชบัญญัติควบคุมสุนัข ค.ศ. 1992 และของประเทศสาธารณรัฐไอร์แลนด์ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมสุนัข ค.ศ. 1986 พระราชบัญญัติควบคุมสุนัข (แก้ไขเพิ่มเติม) ค.ศ. 1992 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายควบคุมการเลี้ยงสุนัขของประเทศไทยอย่างเป็นระบบ

ผลจากการศึกษาพบว่า การควบคุมการเลี้ยงสุนัขยังเกิดปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขึ้นทะเบียนสุนัขที่ยังไม่สามารถควบคุมได้ ปัญหาสุนัขจรจัดที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ ปัญหาบุคลากรที่เข้ามารับผิดชอบการควบคุมการเลี้ยงสุนัขยังไม่มี ความชัดเจนตลอดจนปัญหาการบริโภคสุนัข จึงทำให้มาตรการทางกฎหมายเพื่อ

ควบคุมการเลี้ยงสุนัข ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลเนื่องจากไม่สามารถควบคุมการเลี้ยงสุนัขได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อย่างไรก็ดี กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเลี้ยงสุนัขในบางส่วนยังมีข้อบกพร่องบางประการ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้เสนอแนวทางแก้ไขบางประการที่เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสุนัขให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยห้ามมิให้มีการนำเข้าสู่สุนัขสายพันธุ์อันตรายจากต่างประเทศ จัดให้มีสถานที่สำหรับสุนัขจรจัดซึ่งถูกต้องตามหลักสากล กำหนดอนุคลากรที่เข้ารับผิดชอบในการควบคุมการเลี้ยงสุนัขให้ชัดเจน ห้ามการบริโภคสุนัข นอกจากนี้ควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสุนัขหรือปล่อยสุนัขให้เป็นพระราชบัญญัติ เพื่อให้การบังคับใช้ที่สัมฤทธิ์ผลครอบคลุมทั่วทั้งประเทศและเป็นไปอย่างโดยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

This thesis investigates legal measures used to control the raising of dogs. The researcher also proposes guidelines to be used in amending laws controlling the raising of dogs.

In carrying out this investigation, the researcher compiled, analyzed, and compared relevant Thai laws and regulations. These laws and regulations were the Bangkok Metropolitan Provision on the Control of Dog Raising or Abandonment, B.E. 2548 (2005) and the Bangkok Metropolitan Regulation on the Control of Dog Raising or Abandonment, B.E. 2550 (2007).

These laws and regulations were also compared with foreign laws controlling the raising of dogs. Comparisons were made with the United Kingdom's Guard Dogs, Act 1975, the Environmental Protection Act, 1990, the Dangerous Dogs Act, 1991, and the Control of Dogs Order Act, 1992.

Additionally, comparisons were made with laws and regulations promulgated in the Republic of Ireland. These Irish laws and regulations were the Control of Dogs Act, 1986 and the Control of Dogs (Amendment) Act, 1992. In the view of the researcher, analogous or similar laws and regulations obtaining in foreign jurisdictions can prove useful in the formulation of guidelines for amending and systematizing laws and regulations for controlling the raising of dogs in the Kingdom of Thailand (Thailand).

Findings are as follows:

In controlling the raising of dogs, problems arise in enforcing regulations involving the registration of dogs. The problem of stray dogs has yet to be solved. Moreover, regulations pertaining to those who take on the responsibility of controlling dog raising is vague. There is also the problem of dog meat being used for consumption. In sum, extant legal measures controlling dog raising are ineffective and inefficient in application.

In view of the inherent weaknesses of the laws controlling dog raising, the researcher would suggest guidelines that can be used to amend existing laws and regulations so that legal measures pursuant to the raising of dogs will be in consonance with international standards and will be more efficacious in application to the current untoward situation.

Laws should be amended so as to prohibit the importing of dangerous breeds of dogs. Shelters should be provided for stray dogs. Officials responsible for the control of dog raising should be clearly specified. The consumption of dog meat should be prohibited. Finally, the Bangkok Metropolitan Provision mentioned above should be reissued as an Act on the Control of Dog Raising or Abandonment in order to ensure effective enforcement throughout the country.